

Polski polityk i działacz związkowy. W trakcie trwania strajku w grudniu 1970 r. był aktywnym uczestnikiem prac i jednym z przywódców Komitetu Strajkowego.

Po tragicznych zjściach grudnia '70 i śmierci 39 robotników zaangażował się w prace związku zawodowego metalowców oraz został społecznym inspektorem pracy. W 1976 r. został zwolniony z pracy za publiczną krytykę koncesjonowanych organizacji związkowych. W 1978 r. włączył się w działalność Wolnych Związków Zawodowych. Był członkiem redakcji "Robotnika Wybrzeża", współpracował z KOR, organizował stoczniowców, kolportował ulotki, wraz z innymi działaczami organizował spotkania dotyczące praw pracowniczych i samokształcenia. W latach 70-tych był wielokrotnie przesłuchiwany i zatrzymywany przez funkcjonariuszy SB.

W sierpniu 1980 r. był jednym z głównych inicjatorów protestu w Stoczni Gdańskiej i przewodniczącym Komitetu Strajkowego. W kolejnych dniach strajku został Przewodniczącym Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego. 31 sierpnia 1980 r. z ramienia MKS podpisał z delegacją rządową Gdańskie Porozumienia Sierpniowe. 17 września 1980 r. stanął na czele nowo utworzonej Krajowej Komisji Porozumiewawczej. W 1981 r. został wybrany najpierw na przewodniczącego zarządu Regionu Gdańskiego, a następnie – na pierwszym Krajowym Zjeździe Delegatów w Gdańsku – na pierwszego przewodniczącego NSZZ "S".

Lech Wałęsa był jednym z pierwszych internowanych po wprowadzeniu stanu wojennego 13 grudnia 1981 r. Z aresztu został zwolniony w listopadzie 1982 r. W 1983 r. został laureatem Pokojowej Nagrody Nobla. Przez lata 80-te prowadził nielegalną działalność opozycyjną. Już w kwietniu 1983 r. spotkał się z przedstawicielami Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej; w 1986 r. współtworzył jawną Tymczasową Radę "S"; w 1987 r. założył i stanął na czele nadal nielegalnej Krajowej Komisji Wykonawczej NSZZ "Solidarność"; w 1988 r. brał udział w organizowaniu strajku w Stoczni Gdańskiej oraz był współzałożycielem Komitetu Obywatelskiego przy przewodniczącym NSZZ "Solidarność".

W 1989 r., jako przewodniczący strony opozycyjnej zasiadł do rokowań z władzami komunistycznymi przy Okrągłym Stole, które doprowadziły do częściowo wolnych wyborów parlamentarnych i wyłonienia rządu kierowanego przez „Solidarność”.

22 grudnia 1990 r. został pierwszym po wojnie, demokratycznie wybranym prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej. W trakcie swojej prezydentury Lech Wałęsa doprowadził m. in. do wyprowadzenia wojsk radzieckich z terytorium RP oraz do znacznej redukcji polskiego długu zagranicznego. Stale działał na rzecz integracji Polski z państwami Zachodu, w tym do przyjęcia Polski do Struktur Paktu Północnoatlantyckiego oraz do Unii Europejskiej. W roku 1995 założył Fundację „Instytut Lecha Wałęsy”, której zadaniem jest wspieranie demokracji i samorządności w Polsce i na świecie.

Honorowe Obywatelstwo zostało nadane uchwałą Nr IX/211/2011 Rady Miejskiej w Elblągu z dnia 27 października 2011 r.